

## ..VARDY'S RECHT

het begrip "handelingen", omdat dat betekende dat het CvB in alle stadia verantwoording moest afleggen. Hij vond dat er wel degelijk een verschil bestond tussen de handelingen en datgene wat daaraan ten grondslag ligt. M.a.w. Hooites Meursing las "handelswijze" waar "handelingen" stond en kwam op deze manier tot de slotsom dat de beleidsvoorbereidende fase niet onder de verantwoordingsplicht viel. Het CvB bleek dan ook alléén maar bereid om, wanneer het onderwerpen betrof die in de beleidsvoorbereidende fase verkeerden, hierover slechts in die zin informatie te verschaffen, dat slechts gemeld zou worden hoe de stand van zaken was rond het betreffende onderwerp; meer gedetailleerde informatie zoals interimrapporten behoorden daar dus geenszins toe en Peter Vardy stond derhalve niet in zijn recht en met lege handen.

DD (Democraten Drienerlo) en KPS (Kiesvereniging Progressieve Samenwerking), bij monde van resp. da Costa en Henk

Tattje, lagen op de lijn van het presidium, hoewel DD toch duidelijk meer door praktisch (CvB's traagheid van handelen) dan door principiële overwegingen gedreven werd. Henk Tattje

stelde nog eens duidelijk dat de enige beperking van de verantwoordingsplicht alleen lag in de handelingen die leden van het CvB in de privésfeer verrichtten. "Niets verbiedt het CvB informatie te verschaffen. Geeft het die informa-

tie niet, dan *will* het die kennelijk niet geven, maar dan zal het CvB met argumenten betreffende de zaak zelf moeten komen, wil het de HR ervan kunnen overtuigen, dat informatie niet gegeven kan worden."

Een verdere discussie over de competentie van de HR, die het CvB een juridisch rookgordijn zou moeten verschaffen, waar het zich achter kon verschuilen, bleek gelukkig bij niemand anders dan het CvB op het verlanglijstje te staan. Terecht, met een kinderachtig juridisch steekspel is niemand diende, als de kaarten in feite zo duidelijk liggen. De controlerende functie van de HR kan alleen maar volledig tot zijn recht komen als het de raad is wie bepaalt welke

informatie gegeven wordt. Selectie van informatie door het CvB riekt naar manipulatie of, zoals Erik Bolle in een Homerische bevestiging nog naar voren bracht: "Mijn kinderen kunnen het onderwijzend personeel toch ook niet voorschrijven welk gedeelte van een proefwerk wél en welk niet nagekeken mag worden."

Bij de stemming over het conceptbesluit bleek een overgrote meerderheid van de raad zich tegenover het CvB opgesteld te hebben en het voorstel werd dan ook aangenomen. Omdat het CvB verklaard had voorhands nog geen redenen te zien om haar standpunt te wijzigen, zal de uitvoering van deel 2 van dit nu bindend geworden besluit nog wel heel wat voeten in de aarde met zich meebrengen. Op het ogenblik worden in de fracties dan ook de standpunten nog eens grondig doorgesproken zodat te verwachten valt dat tijdens volgende HR-zittingen nog menige woordenwisseling, al dan niet begeleid door een motie, te beluisteren zal zijn, voordat een bevredigende procedure voor de informatieversterving aan HR-leden zal zijn opgesteld.

Rob van der Werff

9

# HUISVESTINGBELEID... WR ?



problemen door kamertekort

Vanaf het begin heeft deze TH zich in ieder geval gunstig onderscheiden van de overige universiteiten: elke student was verzekerd van een kamer. Het is zelfs zo geweest dat eerstejaars verplicht werden om op de campus te wonen. Op de één of andere manier hebben de prognoses over het te verwachten aantal studenten geen gelijke tred gehouden met het aantal gebouwde flats. Dit mondde uit in een overschot aan kamers. Uit ongetwijfeld puur economische overwegingen heeft de hogeschoolraad toen besloten dat naast de TH-studenten ook HBO'ers op de campus mochten wonen. Sindsdien bleek echter dat er nog steeds niet over een goede bezettingsgraad van de flats gesproken kon worden, reden om ook zgn. "niet-studenten" op het prachtige Drienerlo toe te laten.



kamertekort?

Was er tot nog toe een overschot aan kamers, de situatie voor de toekomst voorspelt weinig goeds. Op dit moment zijn er nog zo'n 60 kamers vrij en gemiddeld komen er per jaar zo'n 400 à 500 vrij van mensen die naar de stad vertrekken, stoppen met hun studie etc. Als er volgens jaar dus weer + 500 eerstejaars komen, zouden ook deze allemaal hun eigen kamertje kunnen krijgen. Echter, je kan aannemen dat de opname-kapaciteit van de stad ook z'n grenzen heeft waarbij nog komt dat ook andere instituten



dan de THT studenten hebben die een kamer zoeken. Naast THT-studenten wonen er ook tamelijk veel HBO'ers en het wordt voor "nieuwe" HBO'ers dan waarschijnlijk zeer moeilijk om hier een kamer te krijgen. Om nog maar te zwijgen over de zgn. "niet-studenten". Dit alles maakt het aannemelijk dat er volgend jaar moeilijkheden ontstaan bij het plaatsen van de jaars.



AHB

Reden om aan het AHB (Algemeen Huisvestings Bestuur) te vragen hoe er gehandeld gaat worden bij een tekort aan kamers. Het leuke hiervan is nl. dat alle eerstejaars woonrecht hebben. Als er dan geen kamers zijn, is het dus de vraag, wie er nu van de campus afmoet. In de wandelgangen van de campus werden al een aantal oplossingen naar voren gebracht. B.v.: studenten die hier het langst wonen, of de niet-studenten of de HBO'ers. In een babbeltje met het AHB, tegenwoordig in de personen Marjo

Bos en Jan Broekgaarde, beiden tevens lid van het DHB (Dagelijks Huisvestings Bestuur), bleek dat er van een beleid in deze zaak nog geen sprake is. Het AHB voerde tot nu toe een beleid op korte termijn, want de kwestie van kamernood was nog nooit eerder voorgekomen. Het huidige beleid regelt alleen min of meer de toelatingsprocedure wanneer het aantal kamers te klein is om aan alle aanvragen te voldoen. En dat beleid komt erop neer dat de jaars THT-studenten voor alles gaan, vervolgens overige THT- en HBO'ers, en als "goede" derde de overigen, oftewel niet-studerenden. Daarnaast wordt overwogen om te kijken uit welke regio de jaars komen. Het klinkt logisch om voor de jaars uit de buurt het kamerrecht te laten vervallen.

Wel bekend was de positie van de drie genoemde groepen in geval er mensen van de campus moeten. Het AHB vindt, dat iedereen die hier eenmaal woont gelijke rechten heeft, dus in geval van gedwongen vertrek van de campus is er géén onderscheid meer tussen TH'ers, HBO'ers en overigen. Ruiterslijk gaf het AHB toe, dat het niet zo best is, dat zowel toelatingsprocedure als vertrek-procedure op langere termijn geheel niet vaststaat. Daarbij spelen natuurlijk een heleboel andere dingen een rol. Om er eens wat te noemen: de huidige onvrede met het ballotage-systeem; het slechts functioneren van de wijkraden; het reclame-aspect van de THT: de jaars altijd een kamer; de vraag of de campus een normale

woonwijk moet worden; onder welk mini-terre valt de huisvesting alhier bin-nenkort en de afhankelijkheid van het campusbestuur.



*beleid*

Naar mijn mening zal het AHB toch op z'n minst, uitgaande van de huidige situatie, een beleid op langere termijn moeten gaan uitstippelen. Zolang er geen beslissing is gevallen wat voor richting de campus opgaat, dus ofwel het blijft een beschermd woonoord ofwel het wordt een gewone woonwijk, kan het AHB toch in ieder geval een beleid opstellen uitgaande van de huidige situatie en prognoses voor de toekomst. Mocht het dan een woonwijk worden, dan ben je immers meteen van alles af (ballotage, onderscheid TH'ers - HBO'ers). Het AHB beloofde dat in de vergadering van oktober over dit langere termijn beleid een duidelijker beeld verschaft zal worden.

## HUISVESTINGS BELEID WIE?

Zeker het toelaten van "niet-studenten" levert de nodige vragen op. De feitelijke situatie is, dat elke niet-student na een gesprek met de directeur SHV (StudentenHuisVesting), op de campus kan wonen. In theorie kan dat niet, want de HR heeft formeel nog nooit een regeling voor deze gevallen getroffen. En naar het zich laat aanzien is zo'n regeling voorlopig ook niet te verwachten. Immers, bij stukjes en beetje probeert de HR aan Den Haag duidelijk te maken dat de specifieke woonsituatie op de campus bijdraagt tot de studie. Zou er dan openlijk toegegeven worden dat ook niet-studenten welkom zijn, dan maai je bij wijze van spreken het gras voor je eigen voeten weg. Daarbij komt dat de hogeschoolraad er ongetwijfeld moeite mee zal hebben om verantwoordelijk te zijn voor studenten-huisvesting, als er op den duur evenveel niet-studenten als studenten THT wonen. We naderen dan het woonwijk-idee en deze wijk zal dan uiteraard onder de verantwoording van de gemeente Enschede moeten vallen. Men is dus logischerwijs terughoudend met het toelaten van niet-studenten. Wanneer wordt een niet-studerende dan toegelaten? Wel, als verwacht kan worden dat hij een positieve bijdrage levert aan het flatleven. Er is hier echter wel verschil met de wijze waarop 1e jaars een flat zoeken. Als een 1e jaars geen "passende" wooneenheid kan vinden, is hij/zij toch zeker van een kamer onafhankelijk van een eventuele positieve bijdrage. Niet-studerenden moeten echter voordat ze een flat zoeken een gesprek voeren met de heer Kuiper, directeur campusvoorzieningen. Desgevraagd

vertelde Kuiper dat dit gaat in de vorm van een "sportief gesprek". In dit gesprek wordt uitgelegd dat het levensritme van sommige studenten behoorlijk kan afwijken van datgene wat als "normaal" wordt omschreven. Degene die hier willen wonen moeten daar terdege rekening mee houden. Ook dingen als opleiding en leeftijd spelen een rol. Op deze wijze kan dan het advies volgen dat het niet raadzaam is om hier te gaan wonen. De heer Kuiper vindt dit geen betutteling, hij ziet dit meer als zeefwerking om later moeilijkheden voor de desbetreffende persoon te voorkomen.



*vreemd*

Het opmerkelijk is, dat achter dit alles nog steeds het idee zit dat de studenten alhier "beschermd" moeten worden tegen invloeden van buitenaf. Mij is nog steeds niet duidelijk waarom *studenten* die hier komen dan niet zo'n gesprek moeten ondergaan. Ik geloof niet dat er verschil is tussen een willekeurige 1e jaars die hier gaat wonen en een zgn. "niet-student" die hier misschien mag wonen. Een student wordt hier altijd geplaatst, hij heeft er recht op. Mocht later blijken dat het een rotjongetje is, dan wordt ie alsnog van de flat gestuurd, b.v. na klagen van z'n medebewoners. Niet-studenten zijn rechteloos, ze zijn afhankelijk van het advies dat dhr. Kuiper heeft. Dhr. Kuiper tekent hier wel bij aan, dat als hij het niet raadzaam acht voor een niet-student om hier te gaan wonen, deze persoon toch vrij is om te kijken of hij/zij een passende flat kan vinden. Voorzover hij wist was dit echter nog niet voorgekomen.



*verbetering?*

Het AHB is ook niet zo gelukkig met deze regeling. Om verandering in deze situatie te brengen werd in mei als besluit in het verslag van de vergadering opgenomen dat het DHB in principe het besluit neemt of een niet-student een positieve bijdrage levert. De waarborg hiervoor zou dus van het DHB en niet van SHV moeten komen. Dit besluit, dat overigens onopvallend in het verslag staat, is door het campusbestuur bekrachtigd. In ieder geval heeft het campusbestuur niet binnen de termijn van dertig dagen een bezwaar laten horen. Omdat er echter geen verandering in de gang van zaken te bespeuren was, heeft het DHB begin juli een gesprek gehad met dhr. Kuiper, waar nogmaals uitgelegd is dat het AHB hier nu in principe een besluit zou nemen. Het AHB verwijt dhr. Kuiper dat hij deze beslissing naast zich neer legt, vindt dat Kuiper als hij het oneens is met deze beslissing, dan maar protest zou moeten aantekenen bij de Hogeschoolraad. Dhr. Kuiper is het hier geheel niet mee eens. Je zou immers over een dergelijk belangrijk onderwerp een duidelijk beleid verwachten en niet een in een verslag weggevoelde zin waaruit het AHB zijn rechten ontleent. Overigens, tijdens mijn gesprek met het AHB kreeg ik de indruk dat ook het AHB uitgaat van een soort zeef-

werking voor niet-studenten. Zij willen dan wel in principe de niet-student (wat een gek woord eigenlijk) eerst zelf een flat laten zoeken en dan dus weer met het ballotage-systeem de bewoners laten beslissen, maar ook het DHB moet daarbij op de één of andere manier een vinger in de pap hebben. De wijze hoe deze vinger dan gehouden moet worden is kennelijk vaag.

Maar nog afgezien van het feit dat er geen sprake is van een beleid op langere termijn van het AHB, heeft dhr. Kuiper wel een uitgesproken mening over de uitvoering van zo'n beleid. Het AHB formuleert het beleid, de uitvoering hiervan ligt bij het bureau studentenhuysvesting. Deze beheersdienst is daar juist voor, al dus dhr. Kuipers. Als er een vertrouwensbasis is tussen AHB en SHV zou het toelaten van niet-studenten geen probleem hoeven te zijn. Echter, zolang de HR formeel nog geen woord gesproken heeft over het toelaten van niet-studenten heeft Kuiper er moeilijkheden mee vanuit z'n ambtelijke verantwoordelijkheid uitvoer te geven aan een beslissing die eigenlijk helemaal geen rechtsgrond heeft.



*hogeschoolraad en campusbestuur*

Navraag bij hogeschoolraadkringen bracht aan het licht dat daar verromen was van Karel de Jonge, lid van het College van Bestuur, dat er al geruime tijd gewerkt wordt door het campusbestuur aan een nota over studentenhuysvesting, waarin het beleid t.o.v. HBO'ers en niet-studenten geregeld zal worden alsmede de financiële aspecten t.g.v. de overgang van studentenflats van O&W naar volkshuisvesting. Na een telefoongesprek bevestigt De Jonge dit aan mij, nog zeggend dat er t.o.v. niet-studenten een terughoudend beleid gevoerd zal worden en dat de financiële aspecten naar het zich laat aanzien, wel goed zitten. Nog een telefoontje, naar het campusbestuur ditmaal, werpt echter een heel ander licht op de zaak. De voorzitter, Jaap v.d. Schaaf, zegt dat er inderdaad gewerkt wordt aan een nota, maar deze nota behandelt alleen de financiële kant van een overgang van O&W naar volkshuisvesting. T.a.v. het beleid voor toelating op en gedwongen vertrek van de campus wacht het campusbestuur op voorstellen hierover van het AHB. En die voorstellen moeten nog gemaakt worden.

*Toon den Heyer*